

[Aksel Larsen.]

at have den samme lave rentefod såvel for boligbyggeri og for skibsbygning som f. eks. for askebægerindustri eller noget dertil svarende.

Den højtærede statsminister mener, at jeg har spurgt, hvorfor socialistisk folkeparti morgen, middag og aften bliver angrebet af socialdemokratiet. Det har jeg slet ikke spurgt om. Det, jeg har sagt, er, at vi åbenbart er kommet derhen, at de socialdemokratiske ledere, eller nogle af dem, morgen, middag og aften skal stå op og sige, at de vil sværge på, at de aldrig nogen sinde vil samarbejde med socialistisk folkeparti eller støtte sig på socialistisk folkeparti. Ja men det er noget helt andet.

Nu skal dette med, at de ikke vil støtte sig på socialistisk folkeparti, naturligvis tages med en lille smule salt til. Jeg kan da ikke lade være med at tænke på, at i forgårs, da vi hørte det ærede medlem hr. K. B. Andersens „grausame Salbe“ imod socialistisk folkeparti i almindelighed og mod mig i særdeleshed, havde vi om morgenen i Aktuelt kunnet læse en ledende artikel, der skulle forsvare ophævelsen af prisstoploven og kun havde ét argument at forsvare den med, nemlig at Aksel Larsen havde sagt, at den kunne man vistnok også godt undvære. Her kunne man altså dog bruge en lille smule støtte.

Nu må jeg med det samme sige, at citater fra, hvad jeg har sagt i radioens Aktuelt Kvarter, skal man læse meget omhyggeligt. Jeg sagde dér, at hvis man anvender loven om indseende med priser rigtigt, kan vi undvære den anden lov, og det er fortsat min mening. Jeg har uægtelig — dels af dette frem-og-tilbage, regeringen har præsteret i dette spørgsmål, dels af visse oplysninger, der er kommet frem — fået det indtryk, at det ikke er så helt sikkert, at loven om indseende med priser bliver anvendt tilstrækkelig effektivt, og jeg vil i hvert fald gøre, hvad jeg kan, for at vi kan have mest muligt indseende med, hvorledes den højtærede handelsminister og monopoltilsynet an-

vender denne lov. Hvis den ikke bliver anvendt meget omhyggeligt og effektivt, ja, så kan det blive galt, hvis loven om prisstop er sat ud af kraft.

Men tilbage igen til den højtærede statsminister. Han sagde noget om, at nu skulle han forklare, hvorfor man angreb socialistisk folkeparti så meget. Jo, der var to grunde. Der var det, at vi havde stemt imod helhedsløsningen, og så var der det, at Finn Gustavsen i Norge havde stemt for et mistillidsvotum til Gerhardsens regering. Nå, ja men det var da rart, at vi kunne blive bragt ned på jorden, ned til den aktuelle politik. Hidtil har vi fået at vide, at den væsentlige grund var min forrygende elendige fortid — men nu er det altså ligegodt den aktuelle politik, det drejer sig om, og den højtærede statsminister er ikke engang mere vred på os, fordi vi også stemte imod regeringen, da det drejede sig om omsforliget.

Så kan vi vel begynde at diskutere mere fredsommeligt om sagerne i hvert fald med den højtærede statsminister. Det kan naturligvis blive lidt sværere, når det drejer sig om det ærede medlem hr. K. B. Andersen, og derfor er det nok mest hensigtsmæssigt ikke at spille med i den koncert, han gerne ville opføre her. Jeg vil da blot sige et par ord til det ærede medlem.

Jeg skal ikke beskæftige mig med det ærede medlems litterære eller kulturelle egenskaber, for det har vist sig, at de ikke var så gode, i særdeleshed ikke hvad angår „Melodien, der blev væk“. Jeg skal dog gøre opmærksom på, at ingen hverken fra socialistisk folkepartis side eller fra SF-bladets side har påstået, at der var skøn enighed på vor kongres, og jeg begriber ikke, hvorfor han her bebrejder mig, at jeg skulle have sagt, at der var skøn enighed. Det har jeg overhovedet ikke sagt. Det, det drejer sig om, er, at det ærede medlem påstår, at min politik blev underkendt af kongressen. Jeg har så tilladt mig at sige, at det ærede medlem skulle læse den politiske beretning, jeg aflagde, og som alle delegerede havde skrift-